

תת"ע 1290/12/18 - מדינת ישראל נגד יוסף שלום דביר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 1290-12-18 מדינת ישראל נ' יוסף שלום דביר

בפני	כב' השופט הבכיר, דוד לנדסמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יוסף שלום דביר

החלטה

הפרטים הדרושים למתן החלטה לטענת הנאשם כי האישום התיישן, הינם כדלקמן :-

1. ביום 10.5.17 נמסר לנאשם ביד דו"ח תנועה מסוג ברירת משפט.
2. ביום 6.8.17 שלח הנאשם הודעה להישפט.
3. הודעה זו כנראה הגיעה לנמען ביום 9.8.17, (ראה מכתב המשטרה מיום 3.9.17).
4. ביום 3.9.17 הודיעה לו המשטרה כי ההודעה להישפט התקבלה באיחור ולכן בקשתו להישפט נדחתה.
5. הנאשם שלח מכתב "ערעור" למשטרה ביום 18.4.18
6. ביום 23.5.18 החליטה המשטרה לקבל את בקשתו להישפט.
7. ביום 24.6.18 נשלחה הזמנה לדין בדואר רשום אל הנאשם.
8. מועד המשפט נקבע בהזמנה ליום 1.1.19
9. פסק הדין שניתן בהעדר ביום 1.1.19 בוטל נוכח ספק שמא הנאשם לא זומן כדין למשפט.

עמוד 1

בדין שנערך ביום 18.3.19 טוען הנאשם כי האישום התיישן בכך שהזימון לדין לא נשלח אליו תוך שנה ממועד ביצוע העבירה.

מאידך, סבורה ב"כ המאשימה כי אין כאן התיישנות, וכתב האישום הוגש בהתאם להתנהלותו של הנאשם ולפי סעיף 225 לחוק (הכוונה ל-חסד"פ) ניתן להגיש כתב אישום "אם עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה".

סעיפי החוק הרלוונטיים לענינו הינם :-

1. סעיף 229 תשלום הקנס

א. מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס ישלם תוך 90 יום מהיום ההמצאה את הקנס הנקוב בהודעה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:-

ב. הודיע, תוך 90 יום מיום ההמצאה בדרך שנקבעה בתקנות שיש ברצונו להישפט על העבירה.

2. סעיף 225 א מועדי המצאה בעבירות קנס

א. עברה שנה מיום ביצוע העבירה, לא יגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס, לפי סעיף 228 (ב)...

עולה - איפוא - כי הודעת הנאשם הומצאה תוך פרק הזמן הקבוע בחוק ולכן, טעתה המשטרה בדחיית הודעתו להישפט, (דבר שתוקן בהחלטת המשטרה מיום 23.5.18)

במצב עניינים זה- לכאורה - חייבת היתה המשטרה להנפיק הזמנה לדין תוך שנה מיום 10.5.17, קרי עד ליום 10.5.18, וכאשר ההזמנה נשלחה ביום 24.6.18, קרי בחלוף יותר משנה, דין טענת הנאשם להתקבל.

אלא, בספרו של השופט קדמי על "סדר הדין בפלילים" (עמ' 2109) כתוב :

"ויודגש : "הוראה זו אינה הוראת התיישנות אלא הוראה שמטרתה לשים מחסום דיוני למשלוח ההזמנה למשפט, אם חלף המועד של שנה מיום שביקש הנאשם להישפט..."

עוד מפנה השופט קדמי ל-רע"פ 389/06 קוסטליץ, בה נקבע כי לא מועד הגשת כתב אישום פיזית לבית המשפט

קובע אלא המצאה של ההזמנה, בהתאם לתקנות.

ב-רע"פ 7927/98 גולדברג נ' מ"י, נדחתה טענת התיישנות בקובעו כי ההזמנה למשפט נשלחה תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו על רצונו להישפט...

קביעה זו - לכאורה - אינה מתיישבת עם לשון החוק, אולם הרציו שמאחורי החלטה זו ניתן למצוא בפסק דין של כב' השופט ד"ר מודריק ב-ע"פ (מחוזי ת"א) 3584/98 מ"י נ' הרצל אביב כדלקמן:

"תשובתי לכך היא שתקופת התיישנות היא אכן בת שנה אחת אולם מניינה הוא מיום הגשת הבקשה להישפט. עד אז אם התובע לא בחר להאשים בגינה ושלח הודעת תשלום קנס - אין העבירה כלל אינה מצויה ב"ערוץ" של העמדה לדין ודין התיישנות כלל אינו חל עליה. מרגע שבחר התובע או הנהג המואשם להעביר את העבירה על "ערוץ של משפט" מתחיל "מרוץ ההתיישנות" והוא יהיה בן שנה אחת.

נוכח המובא לעיל, כאשר ההודעה להישפט הומצאה ע"י הנאשם ביום 9.8.17, עמדה למשטרה תקופה של שנה מאותו מועד כדי להמציא הזמנה לדין וכאשר זה נעשה עד ליום 1.7.18 עמדה המשטרה במגבלת זמן זה, והטענה כי הנאשם לא קיבל את הזימון, אין בה כדי לשנות את המצב המשפטי, לכן דין טענתו המקדמית של הנאשם להידחות.

נוכח מסקנה זו, אני מורה על קביעת דיון נוסף ליום 21.5.19 בשעה 09.00.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לנאשם.

לזמן.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ט, 15 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.